

DIĀNA ANTIPOVA, 8 G.

ES UN MANA KLASE

Mana skola mīla man,
skolotājas arīdzan.
Klasesbiedru smieklī jautrie
priecīgai liek vienmēr būt.
piecas dienas nedēļā
Skolas somu plecā lieku,
lai ikkatru jauku dienu
priecātos un kopā dietu.
Draugi vienmēr būsim mēs,
mīļi, mīļi dzīvojot,
strīdi, kašķi nekaitēs,
vienmēr būsim kopā mēs.

ARNOLDS APSĪTIS, 8 G.

SEPTEMBRIS

Ezis ziemas guļā lien.

Peles alās.

Traktors zemi ar.

Rudens klāt.

Siltai vasarai ir sveiki.

EVA AUGSTKALNE, 5. KL.

**

Vārdi mūs tuvāk nes...
Nekas, ja mēs šķirsimies
un savus ceļus iesim!
Ļausim, lai vārdi mūs
savēd kopā vai šķir -
tie mums domāt
vienam par otru liek!

DITA AUGULE, 6. KL.

GADALAIKI

Vasara ir silta, jauka,
bērni spēlējas uz lauka.
Saulīte spīd spoži, spoži,
vecāki uz darbu moži.
Kokiem lapas zaļas,
bet tur man nav daļas.
Vasara tā patīk man,
jo uz lauka bites san.
Bet, kad uzlīst lietutiņš,
pie mums atnāk rudentiņš.
Paliek aukstāks ūdentiņš,
uzklājas tad ledutiņš.
Atnāk barga ziema,
pārmainās pat diena.
Pumpuri sāk plaukt,
pavasaris saukt.

KLAIDS AUMEISTERS, 8 G.

PĀRDOMAS

Rudenī lapas krāsojas
un putni projām kārtojas.
Dārzā āboli sārtojas.
Ezeram skumji prātojas.
Naktīs migla lāsojas.
Saule mazāk starojas.

MĀRA AUŽELE, 4.KL.

VĒJŠ

Vējš, vējš, visur vējš -
Lejā vējš, augšā vējš,
Manī vējš, tevī vējš,
Visur viens vējš.

VAIRIS ĀRE, 4.KL.

VALODA

Valoda, valoda, valoda.
Kas ir valoda?
Vai tā ir valoda, kādā es runāju?
Vai ir tikai latviešu valoda?
Nē jau, valodu daudz:
ir latviešu, angļu un krievu,
ir arī dzīvniekiem sava valoda,
ir arī puķēm un kokiem valoda.
Ir ķermeņa valoda
un žestu valoda,
un mīmikas valoda.
To izmantojam visi mēs.
Un vēl daudz valodu uz pasaules,
tās visas varam mācīties.
Tad draugu pulciņš kuplāks būs
un citas zemes skatīt varēs.

MĀRĪTE BALODE

ES GRIBĒTU BŪT

Kā putnam man jāsteidz būt brīvai,
Pār zemi un mākoņiem lidot.
Kā zivij man jāpeld pa ūdeņiem
Gar saulainiem krastiem un akmeņiem.

Tik slaida kā dzērve es gribu kļūt,
Staigāt tālus ceļus pār klajumiem,
Tik gudrai kā lapsai man gribas būt,
Atrast alas un laimīgi dzīvot.

DEIVIDS BEDEICIS, 9 G.

MANA VALODA

Mana valoda
skaista un mīļa.
Es to dziedu un lasu,
cienu un sargāju.
Man valodiņa mīļa
ikkatru brīdi.
Es cienu to, un tā man palīdz.
Mana valodiņa - vislabākā
un mīļākā pasaulē.

AGNESE BĒRZIŅA, 6.KL.

SPOKU NAKTS

Kad vakars klāt un saule riet,
Spoki savās gaitās iet.
Un, kad spoki baidīt sāk,
Visiem lielas bailes nāk.

Klusi staigā, čabinās,
Un pa kaktiem grabinās.
Nobaidīt tie var ikvienu,
To, kurš nestaigā pa dienu.

Nevaj'g naktīs vēlu staigāt
Un pa ielām skaļi klaigāt,
Naktis domātas tik sapņiem,
Nevis iešanai pa kaktiem.

RENĀTE BIZIKA, 6.KL.

VĀRDI NO SIRDS

Es čukstu tik klusi.
Paskatos uz tavu pusi.
Tie ir vārdi no sirds,
kas acīs tev mirdz.
Es ieskatos tev tieši acīs,
gaidu, kad kāds sacīs:
„Tie ir vārdi no sirds,
kas acīs tev mirdz.”
Nē! Tu nečuksti!
Tie ir tavi sirdspuksti.
Tu pagriezies un aizej,
nemaz neatskatoties.

LĀSMA BULIŅA, 6.KL.

NOVĒLĒJUMS

Mazs ziediņš
šorīt uzplauka,
sacīja bērniņš:
„Liels brīnums notika!”
Bērniņš uz brīnumu
platām acīm skatījās.
Bērniņš par brīnumu
no visas sirds priecājās.
Pasaulē katru mirkli
kāds brīnums notiek.
Bērniņ, nepazaudē dzirksti!
Lai visai dzīvītei pietek!

VILNIS BULIŅŠ, 5.KL.

MANA MĀSIŅA

Paldies tev saku, māmiņ,
par mazo dāvaniņu!
Ko atvedi tu negaidot
un noliki uz gultas.

Es skatos - maziņš vīstoklītis,
bet kā tas pēkšņi sakustas!
Man sirds no prieka ietrīsas!
Es redzu mazu kājiņu,
vēl augstāk mazu rociņu,
jo tā ir mazā māsiņa!

Mēs visi tevi mīlam.
Tu - mūsu prieks un cerība.
Mēs domās skatām tevi,-
cik liela esi tu!

Jau pirmie soļi aizdip,
kaut mazās kājas slīd.
Tu dažreiz esi nerātņa
un zeķubikses novilkta gribi.
Tu - mūsu jaukā māsiņa,
kas skaistāka par citām.

VALĒRIJA CICURINA, 3.KL.

LAPIŅAS CEĻOJUMS

Lapiņa karājās kokā un smaidīja.
Pēkšņi papūta vējiņš skarbs.
Lapiņa nokrita zemē un raudāja,
Tomēr vējš to aizpūta bargs.

Vējš pūta lapiņu tālāk un tālāk,
Kamēr pie mājas nonāca tā,
Tieši pie namdurvīm lapiņa apstājās.
Zēns no paklāja paņēma to.

Lapiņa plauktā nu tagad smaidīja,
Jauna mājieta bija tai.
Ar savu skaistumu visus tā priecēja
Jauna dzīve nu bija tai.

ELĪNA FREIMANE, 8.G.

SKOLĀ

Skolā šodien pirmā diena!
Un es mācījos tik labi.
Rātņi solā sēdēju,
skolotāju klausīju,
desmitnieku dabūju!

UNA GAILE, 5. KL.

RUDENS

Rudens lielus cilvēkus baida,
bet saulīte debesīs smaida!
Silto dienu gaida.
Putni lido, koki plīvo,
bērni priecīgi ārā dzīvo.

KRISTIĀNA GANGNUSA, 6. KL.

MAJORS

Mazs spociņš vārdā Majors
reiz gāja pastaigā.
Tam garām brauca traktors
ar milzu uzrakstu.
Uz loga bija rakstīts,
ka spoka vārds ir Majors.
Tas ātri tika aizmirsts,
kad pretim nāca majors.
Spoks gāja viņam garām,
pat neatskatoties.
Tad pēkšņi spokam Majoram
vėl viens spoks blakus uzradās.
Nu beigās izrādījās tā,
ka spoki Majori ir divi!
Un, iedami pa kalnu prom,
Tie kļuva īsti draugi!

ĒGITA GARĀ, 4.KL.

DRAUGS

Es eju un redzu -
kāds skatās uz mani
un smaida ar tumšzilām
ačelēm.
Es eju un skatos -
kāds aši lēkā,
un skatās un smaida.
Es saprotu,- viss kārtībā.
Kas viņš ir? Kas mani vēro?
Kas ir mans draugs?
Tā mana draudzene
jūrascūciņa Rubija.

KRISTA ARTA GARGURNE, 4.KL.

ŠURPUTURPIS

šurp es
tad tu
un tagad mēs
turp es
jo tu arī
esi mēs
kurp es
arī tu
kopā mēs
kurp es
turp tu
šurp mēs

GEORGS GIBALA, 8 G.

VĒJA SPILVENI

Pa gaisu naktī plīvo vēja spilveni.
Kad mēs ejam gulēt, raujas tie.
Kad mēs naktī redzam tos,
liekas, tas sapnis būs.
Tas tik būs sapnis liels,
kad naktī plīvo vēja spilveni!

MATĪSS GRASIMOVĪČS, 8 G.

ASTERES SKAISTAS

Krāšņās puķītes, tās spurainās,
tās stādīju es.
Cik lielas izauga!
Es dāvinu tās
skaidās, krāšņās puķītes.

EMĪLS GORDIS, 4.KL.

VĀRDI AIZIET TUVĀK LĪDZ SIRDIJ

Ar šo teikumu es saprotu to, ka vārdi aizkustina cilvēku un paliek sirdī. Mīļi, silti, un sirsnīgi vārdi aiziet sirdī un sasilda cilvēku. Manā sirdī paliek tie vārdi, ko saka mamma vai paslavē skolotāja. Arī mani sasilda vārdi. Bet mīļš ir mammas un tēta apskāviens. Katram cilvēkam ir kāds cilvēks, kurš pasaka mīļus vārdus. Vārdi aiziet tuvu līdz sirdij arī tad, ja tie nav labi vārdi. Manā sirdī vienmēr paliks siltie vārdi.

ILZE GRASIMOVĪĀ, 6. KL.

MANA VALODA

Mana mīlā valodiņa
skaistākā uz pasaules,
skaistākā un mīlākā,
smalkākā, skanīgākā.
Mana mīlā valodiņa
burvīgā, priecīgā.
Manai skaistai valodai
katru dienu skaistu!

ESTERE GRAUMANE, 8 GADI

MĪLESTĪBA

Mīli, mīļi ir tie,
Kam ir labestība sirdī.
Prieku dod un laimi dod,
Kam ir skumja sirds.

SPILGTA SAULĪTE ČUČ MIEGĀ SALDĀ

Spilgta saulīte čuč miegā saldā,
Tikmēr mēnestiņš pavada nakti,
Zvaigznes palīdz pavadīt nakti,
Spilgta saulīte čuč miegā saldā.

Apaiš mēnestiņš čuč miegā saldā,
Tikmēr saulīte pavada dienu,
Puķītes palīdz pavadīt dienu,
Apaiš mēnestiņš čuč miegā saldā.

ESTERE GRAUMANE, 7 GADI

**

Ja lācim pilns vēders,
Tad medus pods tam tukšs,
Bet, ja lācim tukšs vēders,
Tad medus pods tam pilns.

RINALDS GRUNTE, 4. KL.

ZILAIS PUTNIŅŠ

Zilais putniņš lido
un lido tik un lido,
un viņš tik skaists,
ka nevaru no viņa novērsties.

Ak, zilais putniņ,
vai tev zils ir vēderiņš?
Laikam jau. Tad lido
savās zilās debesīs.

UNA GRUŅIERE

**

Rūpes un raizes,
Ikdienas steiga,
Viena vienīga rutīna-
Ikvienā no mums.

Asaras rūgtas,
Smieklī tik viegli,
Nekādu cilvēcības pazīmju -
Dažos no mums.

Jūtu trūkums,
Žēluma deficīts,
Vienaldzība -
Daudzos no mums.

VENDIJA HEISELE, 6.KL

**

Saule kā maza gaismiņa,
Mēness kā spīdeklītis,
Lietus kā ūdentīņš,
Pērkons kā zibenīšu taisītājs.

Saule silda mēnesi,
Bet mēness silda sauli,
Un viņu draugs ir lietus,
Bet pērkons dara ļaunu.

VENDIJA HEISELE, 5.KL.

MĀKOŅI

Pa zilo debesjumu
peld balti mākoņi,
tik pūkaini un mīļi.
Tie traucas līdzī gājputniem
uz tālēm svešajām
ar cerību atrast sev mājas.

CEĻŠ

Mans cerību ceļš
traucas tik tālu
ar nepiepildītiem sapņiem
un ar vēlmi tos piepildīt.
Kaut arī tos nepiepildīs neviens,
ne labais, ne mīļais,
tikai es.

VENDIJA HEISELE, 4.KL.

ROZE

Skaista, daiļa roze aug,
Saulei vaigu pagriezusi,
Rasā acis mazgājusi,
Manu sirdi priecējusi.

Manu dārzu rotājusi,
Smaržu visiem dāvājusi.
Ziedlapiņas zemi klāja
Un par ziemu nedomāja.

MĀRTIŅŠ INDZERIS, 6.KL.

**

Kā zelta putni vakarā
aizsteidzas mana bērnība,
Un nebūs bērnības vairs man,
Šīs bērnības vaskaistākās.

SINTIJA JEZUNA, 8 G.

**

Kartupeļi aug dārzā rozā, balti.
Tie aug labi un arī lieli.
Kartupeļiem, kartupeļiem
pagrabā ir mājas.

ANDA KABLUKOVA, 6.KL.

ES REDZĒJU

Es redzēju žurciņu
un stikla burciņu,
mežmalā zaķīti,
pagalmā puķīti,
jūrmalā krabīti,
ezerā zivtiņu,
debesīs zvaigznīti,
zoodārzā lācīti.

Puķīte skaista,
žurciņa maiga,
zaķītis pelēks,
burciņa tīra,
krabītis sarkans,
zivtiņa zelta,
zvaigznīte spoža,
lāčuks možs!

KRISTA KANTĀNE, 6.KL.

KO REDZĒJA DEGOŠĀ SVECE

Man patīk savā istabā iedezināt sveci. Es to daru ļoti bieži.

Vislabāk man patīk dzeltenas svecītes, kuras es pārsvarā iegādājos Katoļu baznīcā, pēc svētdienas skolas. Ar lielu prieku es tās dāvinu arī citiem.

Iedegtā svece manā istabā nozīmē daudz ko. Viņa redz visu - gan mani, gan dvēseli, manas mantas. Skatoties sveces liesmiņā es nomierinos. Istabā izplatās patīkama smarža. Dažreiz svece deg klusu un mierīgi, tātad - manā istabā ir kārtība un es – pozitīvi noskaņota. Bet ir gadījumi, kad svece deg sprakšķēdama – kaut kas nav kārtībā ar manām mantām un mani pašu.

Vēlos, lai svecīte manā istabā degtu klusu un mierīgi, un sniegtu man gaišu noskaņu.

ALĪNA KINDZULE, 6.KL.

ZIEMĀ

Caur kokiem, kur sniegi vijas,
sniegpārslīņu ceļi mijas.
Puteņi pa gaisu skrien,
lapsa siltā alā lien.
Cilvēki tik bauda ziemu,
lāči - saldo ziemas miegu.
Gausi sniegpārslīņas krīt,
mazie zvēri alās mīt.

GINTERS KRASNAIS, 8 G.

RUDENS

Kad rudenī palika auksti,
visi gatavojās ziemei:
lāči gāja gulēt,
putni lidoja prom,
skudras vāca ēdamo.
Tikai sniedziņš
laikam aizsnaudies.
Pacietīgi gaidīsim,
gan jau uzsnigs arī tas.

AMALDA KRUČENA, 5.KL.

MĀSAS

Mārtiņrozes un rozes – abas māsas,
abām atšķirīgas krāsas.
Mārtiņrozei dzeltenas un rozā,
rozei sarkanas un baltas.
Arī kātiņi tām savādāki –
rozei zaļš ar ērkšķiem,
mārtiņrozei - tumši zaļš ar lapām.
Arī ziedi savādāki –
rozei ziedlapiņas kopā vijas,
mārtiņrozei – ārā vējšas tās.
Par spīti atšķirībām,
abas ir kā māsas.

AMALDA MARGITA KRUČENA, 4 KL.

SKOLAS LIETAS

Zīmuļi un pildspalvas
Penālim draugi,
Burtnīcas, klades
Mapēm draugi,
Grāmatas lapas
Somām draugi-
Un tas viss kopā ir
Skolas lietas.

ZIGRĪDA IMANTA KRUČENA, 9 GADI

MAN PATĪK VISS

Man patīk zilās debesis, kas augšā,
Man patīk saule, kas bērnus priecē,
Man patīk zaļā zāle, kur ar basām kājām skriet,
Man patīk puķes, kas pļavā plaukst,
Man patīk viss, kas ir tēvu zemē,
Jo tā ir man kā otra sirds.

AKA, TAKA

Ceļa malā stāv aka,
Akai blakus ir taka,
Takai blakus guļ nagu laka,
Ceļa malā tā nomesta saka:
„Vai pasaule kļuvusi traka?”

ZIGRĪDA IMANTA KRUČENA, 8 GADI

SUŅI UN KAĶI

Naktī suņiem acis spīd,
Kad no kokiem kaķi krīt,.
Suņiem gribās noķert tos,
Negrib viņiem stipri kost,
Žēl, ka kaķi nesaprot,
Ka tie suņi jokot prot.

ALISE KRUKOVSKA, 4.KL.

MĀKONĪTIS

Nāku mājās noskumis.
Mamma vaicā: - Kas noticis?
- Mākonīt's pie debess bija,
Nejāva saulei mani uzmundrināt,
nejāva saulei mani sasildīt.
Tāpēc arī esmu es noskumis.
Nejāva saulei man ceļu rādīt.
Nokritu zemē, saplīsa bikses.
Pie visa vainīgs tas mākonīt's.

EDUARDS KRUKOVSKIS, 8 G.

SĒNES

Kas tas ir,
kas spīd kā zelts?
Pajautāšu māmiņai.
- Mammu, mamm!
- Kas noticis?
- Redzēju, kā kaut kas spīd.
- Rādi, dēliņ, kur tas ir?
- Re, kur, mamm! Nu, ve kur!
- Ā! Tā, dēliņ, sēne.
Zelta bērslapīte.

EDGARS KUČINSKIS, 2.KL.

RŪĶU RUDENS

Rudens nāca ar stipriem vējiem,
Sēņotājiem lietu nesa.
Tikmēr rūķi aizgulējās,
Pamodās un brīnījās, -
Visur krāsas, visur kņada.
Tūlīt sāksies lielie darbi –
Koki, krūmi jāpārkrāso!

VIKTORIJA KUĻIKOVA, 4.KL.

DELFIŅI

Delfīni un delfīni,
visapkārt vieni delfīni,
jautri lēkā, jautri dzied,
skatīties man neapnīk.
Un tad pēkšņi notiek – bums!-
beidzas lielais notikums.
Kaut kas skaļi ierūcas,
delfīni jau aiztraucas.

DIĀNA KUZMANE

VASARIŅA

Vasariņa pagājusi,
Prātā tikai palikusi.
Nu ir viņa aizgājusi,
Mīļi, mīļi pamājusi

MĀMIŅA

Māmiņ, māmiņ- saucu es-
Tu mīļākā uz pasaules!
Saule prasa - kas tev mīļa?
Saku - tā ir māmuliņa.

ARTŪRS LAPIŅŠ, 5. KL.

MANS DZEJOLIS

Mans dzejolis viskrāšņākais,
Mans dzejolis visskaistākais -
Skan kā bite dārziņā,
Skan no rīta, vakarā.

LIENE LAUSA, 6.KL.

MANA VALODA

Valoda man ir no tēva,
valoda man ir no mātes.
Mācos to es katru dienu,
mācos to es visu mūžu.
Man valoda ir mīļa –
prieka, sāpēm pilna.
Tomēr tā ir mīļa.
Mana valoda vienmēr
būs mana.

KRISTERS LAZDA, 9 G.

MANA VALODA

Mana valoda
skanīga un skaista.
Es to mīlu un saudzēju.
Man viņa patīk.
Valodai ir liels spēks,
jo tā palīdz cilvēkiem
sazināties savā starpā.
Viņa man palīdz runāt, lasīt,
rakstīt, domāt
un izzināt pasauli.

DANIĒLS LAZDIŅŠ, 2.KL.

RUDENS

Reiz dzīvoja dzeguze maza.
Rudenī teica tā draugiem:
- Lidojam prom
Uz siltajām zemēm tūlīt.
Tad satikās lāči un teica:
- Ejam gulēt, man miedziņš nāk! -
Tad sakrita krāsainas lapas.
Rudenī brīnumi notiek!

ELVITA LĪBIETE, 7 G.

RUDENS PASAKA

Krāsainas lapas krīt, kādu
ābolu paņemt gribu.
Sarkanā ābolā iegraužos,-
tik garšīgs!
Ēdu visu dienu!

LAIMA LĪDUMA, 4.KL.

**

Kad vakarā mākoņos skatos,
es redzu kaijas, kas pāri jūrai lidinās.
Saulrieta puses sudrabota,
zelta zivtiņas sijājamas.
No rīta es skatos –
redzu saulīti smaidam.
Saulītē eju gar jūras krastu,
zivtiņas spēlējas saulītes staros.
Saulīte ar mēnesi paslēpes spēlē,
Zivtiņas pie akmeņiem guļ.
Bet saulīte mēnesim saka: „Labvakar!”

REINIS LŪKINS, 4.KL.

VĀRDI AIZNES MŪS TUVĀK PIE SEVIS

Vārdi aiznes mūs tuvāk pie sevis
Kā putni, kas lido uz siltajām zemēm,
Kā gulbji, kas peldas upē,
Kā Dievs, kas guļ debesu velvē.
Katrs vārdiņš atnes mums savu noskaņu.
Katrs cilvēks, kas laimīgs,
Domā laimīgas domas,
Kuras aiznes tuvāk pie sevis.

RIČARDS MALCĀNS, 4.KL.

VĒJI

Vēji, vēji – kas tie vēji?
Lieli vēji, mazi vēji!
Mazi vēji – vārgi vēji,
Lieli vēji – stipri vēji.
Mazi vēji nopūš lapas,
Lieli vēji aizpūš prom.
Vēji, vēji – kas tie vēji?
Lieli vēji, mazi vēji!

RIČARDS MALCĀNS, 3.KL.

MAZAIS EZIS

Izeju es laukā
Vakarā jaukā.
Redzu brūnu kamolu.
Tas ir ezis mazais.
Deguns spics, acis melnas,
Adatiņas asas, asas.

ZANDA MALTAUNIECE, 4. KL.

LŪGUMS SAULĪTEI

Saulīte, saulīte, ko tu te dari?
Meklē mēnesi vai zvaigznes?
Saulīt, tevis nav pie manis.
Lūdzu, atnāc, saulīte!
Man ir auksti, mazliet salst.
Lūdzu, atnāc, saulīte!
Es gribu siltumu, jaukumu arī.
Kā gribas saulīti! Nu atnāc, saulīt!
Saulīte atnāca, siltums arī.
Kādi man prieki – siltums atnāca!

ZANDA MALTAUNIECE, 3.KL.

MEITENES GĀJIENS

Meitene gāja, gāja,
Pretī māja.
Maza māja,
Lielas durvis.

Meitene gāja tālāk,
Redzēja būdu.
Liela būda,
Mazas durvis.

Kas tās ir?
Maza māja.
Lielas durvis.
Liela būda.
Mazas durvis.

Nezinu gan!

NADĪNA MEDNE, 4.KL.

VĀRDI

No mājas vēlās vārdi,
no vārdiem vēlās skaņas,
no skaņām vēlās burti,
ko visi sakām mēs.
Uz skolu sākām iet
ar vārdiem,
ar skaņām,
ar burtiem, ko sakām.
Un tad radās sarunas,
tad radās čuksti.
mēs esam cilvēki,
kas saprotas vārdos!

NADĪNA MEDNE, 3.KL.

GRŪTĀ DZEJA

Es nezinu, kas aiz manis skraida.
Varbūt draugi tur jokojas?
Bet tas mani mazliet baida –
Varbūt spoki spokojas?
Tikai skolotāja Dace
Smaidot piemiedz man ar aci.
Dzejolis man grūti cepas,
Gribētos man labāk repot.

ALĪNA ANGELIKA MIŅINA, 6. KL.

GADALAIKS

Man patīk rudens,
jo nav nekas tik skaists.
Rudenī lapas krīt,
un es tajās varu lēkt!
Man patīk ziema,
jo nav nekas tik skaists.
Ziemā sniegs snieg,
un es eņģeļus taisīt varu!
Man patīk pavasar's,
jo nav nekas tik skaists.
Pavasarī ziedi zied,
un es māmiņai dāvāt tos varu!
Man patīk vasara,
jo nav nekas tik skaists.
Vasarā es peldēties varu
un sauļoties. Un - man nav jāmācās!

LĪVA MISIŅA, 6.KL.

VASARAS PIEDZĪVOJUMS

Augsti kalni,
zemas lejas,
dziļas aizas,
lielas klintis.

Piedzīvojums man ir labs,
skaists ir dabas skats.
Fotografējamies mēs tur -
kalnos, leņās, šur un tur.

Klintīs kāpa alpīnisti,
kalnos kāpām paši mēs.
Uzkāpām mēs kalna galā,
ceļojums mums bija beidzies.

HĀRDIJS NOGOBODS, 4. KL.

RUDENS

Ir pienācis rudens,
Laiks paliek aukstāks.
Un gājputni dodas
Uz vietu, kur siltāks.
Putniem, kas paliek šeit,
Gribēsies ēst –
Zīlītēm, zvirbuljiem,
Sarkankrūtīšiem,
Tāpēc pie logiem jāpieliek tiem
Barību trauki ar putraimiem.
Arī gaiss rudenī smaržo tā,
Jo puķes - vienkārši nepārspējamās:
Mārtiņrozēs un asterēs,
Miķelītes un dālijās.
Rudens pilns krāšņumiem.
Lapas tik krāsainas –
Sarkanas, oranžas, dzeltenas -
Rudenī pašas skaistākās.

HĀRDIJS NAGOBODS, 3.KL.

KLASE

Mana klase ir kā plāpīga plava,
Un runā kā plāpīga aita,
Bet mēs visi kopā esam kā
Draudzīgu aitu bars.

Mēs esam jautras un foršas aitas.
Mēs visu darām kopā –
gan spēlējamies, gan ēdam kopā.
Mēs esam draudzīgas aitas!

Mēs kopā arī strādājam,
Mācāmies un arī ejam ārā spēlēt.
Gandrīz visi mācāmies labi,
Visi esam gudri, strādīgi, labi.

MATĪSS ANDREJS OBRUMĀNS, 4.KL.

**

Vēstu jums par mūsu dzeju -
zaļojošo pavasari,
elpojošo dabu.
Mēs to mīlam, jūtam,
kā tā tevi, mani aizrauj
savās skanīgajās rindās.

SALVIS PAJATS, 5. KL.

ĻATVIEŠU VALODA

Latviešu valoda mīļā
Atbalsti tu vienmēr
Tā ir tautas valoda
Vienota un stipra
Izteikti stipra
Es to zinu
Šo
Ugunīgumu mūsu sirdīs

Valoda valoda
Atjautīgā skaistā
Latvijā Latvijā
Otrā pasaules malā arī
Devīga un
Atbalstoša

REINIS ANTONS PATMALNIEKS, 7 G.

RUDENĪ

Rudenī lapas
Zemē krīt.
Ezītis grib
Sēnes palasīt.
Es arī gribu
Palasīt,
Skaistu grāmatiņu
Apskatīt.

RIČARDS PĒRKONS, 8 G.

SĒŅU PASAULE

Ričards mežā sēņo,
Uvis visu vēro.
Daudz gailēņu un beku
es salasīju mežā.
Nav neviena tārpa,
sēņu mērce būs garšīga.

HARIJS PUGAČS, 4.KL.

RUDENS

Rudens – ražens vīrs,
Sēnes, ogas dāvā mums.
Miķelis nāca lieliem tirgiem.
Ļaudis tecēja pulciņiem.
Gājputni dāvāja siltu sirdi,
Vasariņai aizejot.

ROBERTS ROČĀNS, 3.KL.

ATGADĪJUMS 3A KLASĒ

Sandis, Rolands jokoja,
Trakoja un joņoja.
Pēkšņi Rolands pakrita,
Punu pierē iesita.

Uz ēdnīcu nu visi trauc,
„Dodiet ledu!” Dace sauc.
Ledus vietā zivi sviež
Un pie pieres puikam spiež.

Sāpēs puika pieri rauc.
„Turi zivi!” skaolotājas sauc.
Salta piere, mierīgs prāts,
Negadījums uzvarēts.

Daces padoms bija vērts,
Likās puns būs garantēts.
Laimīgi, ka cauri tika,
Un pat zilums nepalika!

RIČARDS ROMANOVŠ, 4. KL.

MAŠĪNA UN CILVĒKS

Es māku tēlot,
Slēpt un melot.
Es esmu cilvēks,
Ne bezjūtu mašīna.
Es esmu cilvēks.
Es eju, ne braucu,
Es elpoju svaigu gaisu.

DITA RUDZĪTE, 8 G.

DZEJOLIS PAR MANI

Es esmu laba,
man laba daba.
Es savu mammu mīlu
un arī tēti mīlu.
Man kucēns mājā,
kurš reizēm kož kājā,
Bet mēs nedusmojamies,
jo tikai jokojamies.
Es šad tad spēlējos
ar dvīņiem vakaros;
jo tie ir mani draudziņi –
un viņiem jauki jociņi.

KARĪNA SILAUNIECE, 6.KL.

* *

Tauriņš
raisās no kūniņas -
mācās lidot.
Jāņtārpiņš
ceļmalā
mācās spīgot.
Skudriņa
mācās saulei saskaitīt starus.
Es arī mācos -
meklēt vārdus, kas tuvāk sev nes
un palīdz iet ceļus garus.

KRISTIĀNA SPRUDZĀNE, 3.KL.

NIĶĪGAIS RŪĶĒNS

Kādu dienu niķīgais rūķēns
Bija sagriezies greizs.
Staigāja kā greizs.
Bija kā greizs.

Kas gan bija ar rūķēnu noticis?
Kāpēc bija viņš greizs?
Izrādās – datoru spēlējis viņš
Visu laiku bez apstājas.
Tādēļ nu bija greizs!

ILZE STONKA, 7 G.

**

Ir šonakt burvis staigājis pa āru?
Tā liekas man,
jo visi koki, krūmi, puķes
ir košās krāsās tērpušies.
Bet māmiņa man saka tā:
„Ir ciemos rudens atnācis!”
Jā, savādi tas šķiet nu gan, -
kā rudens viens ir paspējis
it visu āru koši izkrāsot?

KĀRLIS SUDRABS, 4. KL.

SKOLA

Pirmais septembris ir klāt,
Kārlītis uz skolu nāk.
Negribas tam nemaz nākt,
Atkal skolas darbus sākt.
Kārlis paņem līdzī kārī,
Atvērti jau skolas vārī.
Zvans uz pirmo stundu sauc,
Zēna foršās domas jauc.
Kārlis taisās iet uz klasi,
Tur viņš iedzers tējas tasi.
Kārlis taisās celties kājās,
Mamma viņu gaida mājās.

BRENDA ŠOPA, 6.KL.

**

Krīt lapa pēc lapas,
nosalst zieds pēc zieda,
un es pazūdu –
kā lapa ugunskurā.
Es kā sniegpārsla uz tava
maigā pleca,
tik no manis palikusi
maiga dvesma,-
kā rudens lapas
maigais glāsts.

GUNA TAURĪŅA, 4.KL.

RUDENS

Rudens mākslinieks ir liels,
Košu krāsu bagātnieks.
Krāsot viņam patīk daudz,
Rudentiņam viss ir ļauts.
Sēnei košu cepuri,
Kļavai sārta mēteli,
Brūklenei tas krāso vaigu
Ar saules pieskārienu maigu.
Rudentiņam burvju vara,
Tas, ko grib, to arī dara.

KRISTĪNE VĪCUPE, 2.KL.

STĀRĶIS

Stārķis Stāķos reiz dzīvoja.
Bērnus lidot tas mācīja.
Visi lieli un mazi,
Rītos stārķi sveicināt skrēja.
Bet tagad rudenī košā
Stārķis atvadas vasarai sūta.

KRISTA VOLODINA, 6. KL.

DRAUGI

Katram ir savi draugi.
Bitēm – kamesnes un lapsenes,
krūzēm – spaiņi un citi trauki,
spociņiem – zārki un kapenes.

Man arī ir draugi.
Tās nav kamesnes un lapsenes,
tie nav spaiņi un citi trauki,
un tie nav zārki un kapenes.

Mani draugi ir cilvēki –
jaunāki un vecāki,
lielāki un mazāki,
jautrāki un gudrāki.

Jā! Tādi ir mani draugi!
Un viņi man ir dārgi,
nevis kā trauki,
bet kā Draugi!

ULLA ZAKE, 4. KL.

MEŽĀ

es eju pa mežu un atskatos,-
tur! tur aiz krūma
čabinās kaut kas melns.
bailes pārņem mani,
skrienu, atskatos -
to tur vairs nav.
eju tālāk aiz nākamā krūma
čabinās kaut kas zaļš.
tad nu dodos atpakaļ,-
redzu to pašu.
pieeju un apskatos -
tur nekā nav!
tā tikai mana iztēle!

LELDE BEĀTE ZIEMELE, 4.KL.

ZIEMAS RĪTS

Ziemas rītā pieceļos,
izstaipos un pabolos,
tad aši, aši skrienu
pie māmiņas un tētiņa.
- Māmiņ, lūdzu, lūdzu,
Vai drīkstu ārā iet?
- Protams, vari, meitiņ!

Tad atkal aši skrienu
saģērbties un ārā iet.
Tur satieku es draugus
un līdzī aicinu: - Aizejam uz ledu,
kur kundze dusmīgā.

Mēs lecam un pēc brīža esam klāt,
tur kundze dusmīgā jau gaida mūs.
Tā pavicina roku, un -
žviks, mēs esam prom.

ASNATE ZIRNE, 8 GADI

RUDENS

Rudentiņ, kur tu tik ilgi kavējies?
Mēs gaidījām no vasaras,
Un tagad tu esi atnācis
Arī pie mums.
Lapas sākušas dzeltēt,
Un var novākt ražu.

ZIRGS

Baltais un melnais zirgs
Skrien pa pļavu,
Citi zirgi
Aulekšo pakaļ.

ASNATE ZIRNE, 7 GADI

RUDENS

Rudentiņ,
Kur tu tik ilgi kavējies?
Mēs gaidījām no vasaras,
Un tagad tu esi atnācis
Arī pie mums.
Lapas sākušas dzeltēt,
Un var novākt ražu.

ŽANETE ZIRNE, 10 GADI

GADALAIKI

Vasariņā saule spīd,
Ziemā auksti vēji pūš,
Pavasārī putni čiepst,
Rudenī lapas krīt.

Vasariņa ziedus deva,
Ziema- baltu villainīti,
Pavasaris- prieka putnus,
Rudens- krāšņās koku lapas.

ŽANETE ZIRNE, 9 GADI

RAKSTNIEKS

Raksta rakstnieks
Rakstu darbus.
Raksta, raksta,
Kamēr apnīk.
Ko nu lai dara?
Pie kā lai skrīen?
Jāskrien pie Poruka.
Pie Jāņa Poruka.
Viņam vienmēr prātā
Dzejolītis jauks.

EMĪLS DEIVIDS ZUČIKS, 4.KL.

JAUTĀJUMS

Es redzu sapni:
man pienāk klāt
žirafe un jautā:
„Kāds būs laiks?
Vai jātin man šalle ap kaklu?”
To pašu es jautāju tev.
Bet - to nevar pateikt neviens,
tāpat kā to, vai ābelē
ābols ir salds vai skābs.